

עמ"י 1837/02/14 - רוסלן ספנייב נגד משטרת ישראל - תחנת באר שבע

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"י 1837-02-14 ספנייב(עציר) נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופטת נחמה נצר
העורר רוסלן ספנייב (עצור)
נגד המשטרת ישראל - תחנת באר שבע

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד שחדה אבו מדיעם

ב"כ המשיבה עו"ד זהר שפק

העורר - בהיעדר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (סגן הנשיא, כבוד השופט עידו רוזין) מהיום ולפיה הוארך מעצרו של העורר עד ליום 04.02.14 בשעה 13:00.

יצוין כי העורר נעצר אמש בשעת אחר הצהריים כאשר על פי הנטען בבקשה להוצאת צו מעצר הוחשד העורר כי יחד עם אחר הוא גנב בקבוקי אלכוהול מחנות "טיב טעם" ונתפס על ידי הקב"ט, צוין כי האחר אשר טרם נתפס תקף את הקב"ט, היכה בפניו באגרופים ואיים עליו בסכין.

בסעיפי האישום יוחסו עבירות של איומים, גניבה, קשירת קשר לביצוע עוון והחזקת סכין.

במסגרת הדיון שהתקיים בבית משפט קמא ניתן היה להבין כי לעורר מיוחסת עבירה שעניינה ניסיון גניבה בו בזמן שהעבירות האחרות ככל הנראה אינן מיוחסות לעורר.

בית משפט קמא נתבקש על פי הבקשה להוסיף ולהחזיק את העורר במעצר למשך 4 ימים תוך שצוין כי המשך המעצר דרוש לצורך השלמת חקירה כמפורט בדוח הסודי.

עיינתי בתיק החקירה ועל פי המצוי בו ניתן לראות כי קיימת בהחלט תשתית ראייתית לכך שהעורר הגיע למקום, דהיינו לחנות "טיב טעם" ביחד עם האחר וכי הימצאותם יחד בחנות לא היתה מקרית אלא מתוכננת, כאשר העורר והאחר נדברו ביניהם ליטול מהחנות שלא כדין בקבוקי שתיה חריפה ולצורך ביצוע מזימתם הרעה הם הוציאו את הבקבוקים שנטלו מהמדפים מחפיסותיהם המקוריות, החביאו אותם בתוך בגדיהם ולאחר מכן ובאופן הנראה תמים ניגשו לאחת הקופות כדי לשלם על מצרכים אחרים שאינם כוללים את בקבוקי השתיה החריפה אותם הטמינו בתוך בגדיהם.

פעולות אלו של העורר ושל האחר תועדו היטב במצלמות האבטחה והקב"ט אחז אמצעים על מנת שהעורר והאחר לא יצאו את החנות כשברשותם אותם בקבוקי שתיה.

הקב"ט ניגש לעורר ולאחר, ביקש מהם להתלוות אליו למשרדי החנות, ולאחר מכן פתח האחר במנוסה תוך שהוא מוציא מבגדיו את בקבוקי השתיה ומנסה לצאת מהחנות. הוא נעצר על ידי הקב"ט אלא שהאחר הלם בפרצופו של הקב"ט, ניגש לרכב וכאשר הבחין בקב"ט שהוא מבצע שיחת טלפון לא נרתע האחר מלצאת מהרכב ולאיים מול עיניו של הקב"ט באמצעות סכין בה אחז ולאחר מכן שב ונמלט מהמקום.

במקביל, העורר אשר כאמור נתבקש להגיע למשרדי ההנהלה ניצל את ההזדמנות כדי להוציא את בקבוקי השתיה מבגדיו תוך שהוא משליך אותם לתוך פח זבל, לפחות על פי תיק החקירה מעשיו אלו נצפו ונראו ועל כן, מבקשת היחידה החוקרת להעמיק את החקירה בכיוון זה שכוונתו של העורר היתה אכן ליטול ולשלול את בקבוקי השתיה בצאתו מהחנות מבלי להסדיר התשלום בגינם.

ב"כ העורר סבר כי גם אם זו התמונה העולה מתיק החקירה, אין לדייק כי העורר חבר לאחר לצורך ביצוע העבירות ואין גם מקום לומר כי ניסיון הגניבה כשלעצמו מקים ומבסס עילת מעצר.

עוד מציין ב"כ העורר כי העובדה שלעורר עבר פלילי, בעיקרו בעבירות סמים, אין בה כדי להצביע על מסוכנות מיוחדת היכולה להצדיק את המשך מעצרו ולחלופין סבר כי ניתן להסתפק בתקופת מעצר קצרה יותר.

להבנתי, חומר החקירה אוחז גם אוחז תשתית ראייתית העשויה בבוא היום לבסס את שיתוף הפעולה בין העורר לבין האחר והימצאותם יחד לא היתה מקרית ולא מזדמנת אלא מכוונת ומתוכננת.

כמו כן, עולה מתיק החקירה אינדיקציה ברורה שהעורר היה נתון להשפעה של חומרים משני תודעה וניתן בהחלט לראות כי 2 מתוך 3 חקירותיו לא יצאו מהכוח אל הפועל מאחר והעורר לא יכול היה להיחקר מפאת מצבו הקוגניטיבי.

כשזוהי תמונת המצב, ניתן לדעתי לקיים ולהצדיק את החלטת בית משפט קמא אשר ראה בעורר ובאחר כשותפים לדבר עבירה ואף סבר כי המסוכנות של העורר מתגברת ומתעצמת לנוכח נטייתו לצרוך סמים.

יש גם לומר כי התנהגות העורר, לפחות כפי שהיא מתועדת במצלמות החנות, מלמדת כי המדובר היה בתכנון מוקדם ולא במעשה שהוחלט לבצעו על אתר או בחוסר תכנון מוקדם.

על כן, מהטעמים אותם מניתי לא מצאתי יסוד ומקום לשנות מהחלטת בית המשפט קמא.

העורר יישאר במעצר, כפי שקבע בית המשפט קמא.

הערר נדחה.

**ניתנה והודעה היום ב' אדר תשע"ד,
02/02/2014 במעמד הנוכחים.
נחמה נצר, שופטת**